

بازنگار

www.ketab.ir

نقش و نگاره
زنان
در آثار رضا عباسی

سرشناسه: یزدان‌جو، زیبا، ۱۳۶۹

عنوان و نام پدیدآور: نقش و نگاره زنان در آثار رضا عباسی / زیبا یزدان‌جو، زهره یزدان‌جو.

مشخصات نشر: زاهدان: دیار آفتاب، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهری: ۶۹ ص: مصور (رنگی).

شابک: 978-622-96116-9-2

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتابنامه: ص. ۶۹

موضوع: زنان در هنر
Women in art : موضوع

موضوع: رضا عباسی، ۹۹۷۴ - ۱۰۴۴ق. — نقد و تفسیر

موضوع: نقاشی‌های ایرانی — قرن ۱۱ق. — زمینه و موضوع

موضوع: Paintings, Iranian -- 17th century -- Themes, motives

موضوع: هنر ایرانی — قرن ۱۱ق
Art, Iranian -- 17th century : موضوع

موضوع: مینیاتور ایرانی — قرن ۱۱ق موضوع: Miniature painting, Iranian -- 17th century

شناسه افزوده: یزدان‌جو، زهره، ۱۳۶۴ -

رده بندی کنگره: ۷۶۳۰ NV

رده بندی دیویی: ۷۰۴/۹۴۲۴

شماره کتابشناسی ملی: ۸۰۴۸۱۸۷

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیا

www.ketab.ir

نقش و نگاره زنان در آثار رضا عباسی

نویسندگان: زیبا یزدان‌جو - زهره یزدان‌جو

چاپ و صحافی: سام

طراح جلد: زیبا یزدان‌جو

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۰

شمارگان: ۱۵۰ نسخه؛ وزیری؛ ۶۹ صفحه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۱۶-۹-۲ قیمت: ۲۱۰۰۰ تومان

حقوق چاپ و نشر این اثر محفوظ است.

انتشارات دیار آفتاب: زاهدان، زیباشهر، نبش البرز و شورا

تلفن: ۰۹۱۵۵۴۳۷۱۲۱

فهرست مطالب

۵	فهرست مطالب
۷	مقدمه
۱۲	بیان مسأله
۱۲	اهمیت و ارزش تحقیق
۱۳	پرسشهای تحقیق
۱۳	روش تحقیق
۱۳	روش تجزیه و تحلیل اطلاعات
۱۴	پیشینه تحقیق
۱۵	فصل دوم
۱۵	پیشینه تحقیق
۱۷	رضا عباسی و آثار وی
۲۳	ویژگی آثار رضا عباسی
۲۷	ویژگیهای زیباییشناسی آثار رضا عباسی
۳۲	انسان در آثار رضا عباسی
۳۷	ویژگی دوران رضا عباسی
۳۷	حکومت صفویه و شاه عباس اول
۳۷	رواج مرقع های تک برگی
۳۸	تنوع در مضامین نگارها
۳۸	منش و شخصیت شاه عباس اول
۳۹	اوضاع اقتصادی- سیاسی دوره شاه عباس اول
۳۹	اوضاع اجتماعی- فرهنگی دوره شاه عباس اول
۴۷	تحول تصویر زن در نگاره های مکتب اصفهان دوره صفوی خصوصاً آثار رضا عباسی
۴۹	فصل سوم
۴۹	بدنه اصلی تحقیق
۵۱	تک نگاره شماره ۱
۵۳	تک نگاره شماره ۲
۵۸	تک نگاره شماره ۴
۶۰	تک نگاره شماره ۵
۶۲	تک نگاره شماره ۶
۶۵	فصل چهارم
۶۵	نتیجه گیری
۶۷	نتیجه گیری
۶۸	پیشنهادهای:
۶۹	منابع و مأخذ

نگاره‌های سنتی ایران مثل دنیایی کوچک از گل‌های همیشه بهار، همراه با نسیمی فرح‌بخش و انسان‌هایی با وقار و نور تابناک، بیننده را به تفرج و نشاط هر چه بیشتر دعوت می‌کند. اوج این نگاره‌ها، تنها به تصویر کشیدن یک داستان نیست بلکه، به تپه‌ها و حیوانات، ابرها و درختانی که صحنه داستان را پر کرده‌اند، نیز روح تازه‌ای می‌بخشند.

بعدها، در قرن یازدهم ه.ق، نگاره‌پردازی جای خود را به تک‌چهره‌پردازی داد و انسان مقام شایسته‌ای در نقاشی ایرانی پیدا کرد. ولی نگارگران متعلق به هر نسل و سیاقی، پیوسته مفهوم خاص خود را از تصویر ارائه کرده‌اند. با تأکید بر دو بعدنمایی و هماهنگی عناصر، این هنرمندان اشیاء را آنگونه که باید باشند تصویر کردند، نه آنگونه که هستند. با معیارهایی از این دست، هنرمندان ایرانی در طول شش قرن آثاری آفریدند که به لحاظ نمایش کامل یک دنیای آرمانی، بی‌رقیب بود.

در تاریخ نقاشی ایران به آثاری متعدد در مضمونهای حماسی، تغزلی، عرفانی و اخلاقی بر می‌خوریم. این آثار عموماً به توصیف «انسان نوعی» پرداخته‌اند. چهره‌نگاری شخصیتها نیز بر همین منوال ماهیتی قراردادی و عام دارد (هر چند که در ادبیات غالباً نقاش چون هنرمندی با توانایی شگرف در شبیه‌سازی معرفی شده است. مثلاً: داستان صورتگری شاپور در خمسه نظامی). اما در نگاره‌های اواخر سده نهم هجری بخصوص در کارهای رضا عباسی نشانه‌های توجه به انسان و جهان واقعی بروز می‌کند. این گرایش در نقاشانی همچون کمال‌الدین بهزاد، میرسیدعلی و محمدی نیز دیده می‌شود. او می‌کوشد تا اشخاص را با محیط پیوند دهد و تمامی تنوع دنیایی که آدم‌های بی‌شمار و جزئیات زندگی روزمره را مطرح می‌کند، بنمایاند. و سرانجام آدم عادی ظاهر می‌شود و در کانون توجه قرار می‌گیرد. نکته قابل توجه این است که نقاش ایرانی در این رویکرد واقع‌گرایانه نیز در پی تقلید از ظواهر عالم مادی نیست.